

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК ЗАПОРУКА ЯКІСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Коршак В.І., Бабенко І.В.

Полтава, Україна

У сучасному світі набуває великого значення академічна доброчесність, так як всемережжя дозволяє знаходити будь – які тексти, копіювати їх та видавати за свої. Недотримання академічної доброчесності може призвести до порушення прав на інтелектуальну власність, підірвати довіру до студентів, науковців, педагогічних працівників та до освіти загалом. Тема не втрачає своєї актуальності, оскільки завдяки академічній доброчесності зростає важливість наукових досліджень та розвиток нових технологій, тому академічна доброчесність є необхідною умовою для забезпечення якості освіти.

Проблематикою нормативного закріплення і реалізації академічної доброчесності займається велика кількість науковців. Серед них хочу виділити праці С. Барабанової, Л. Волоснікової, Є. Волохової, О.Кайгородцевої, Я. Кузьміна, І. Нікітіної, В. Нікольського, Л.Пасешнікової, М. Смирнової. В Україні дослідження академічної свободи є нечисленними й представлені працями В. Боняк, Д. Герцюк, Ю.Верланова, Н. Маслової, Ю. Юринець [3].

Відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту»: «Академічна доброчесність — це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [1].

З точки зору чинного законодавства, академічну доброчесність варто позиціонувати як законно-етичну наукову поведінку, яка ґрунтується передусім на довірі, справедливості, чесності та відповідальності [2].

Академічна доброчесність передбачає дотримання етичних принципів у навчанні, наприклад: об'єктивності та неупередженості, доброчесності та етичної поведінки, компетентності та професіоналізму. Студент, який займається написанням наукової роботи чи проведенням наукового дослідження має керуватися виключно достовірними та перевіреними джерелами, обов'язково дотримуватись правил посилання на джерела інформації у випадку використання ідей, розробок, тверджень та відомостей. Невід'ємною частиною академічної доброчесності є надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та науково-педагогічну діяльність.

У Законі України «Про освіту» наявна інформація яка стосується порушень академічної доброчесності. Найбільшими порушення вважаються такі: академічний плагіат, обман, фальсифікація та присвоєння авторства, створення академічного тексту на замовлення, зловживання результатами освітньої або наукової діяльності, протиправний вплив та отримання неправомірної вигоди [1].

Отже, академічна доброчесність є запорукою якісної вищої освіти, яка забезпечує довіру в освітньо-науковому середовищі, належний рівень знань

та навичок студентів, які в майбутньому можуть зробити великий внесок в освіту та науку. Важливо дотримуватися правил та принципів доброчесності, тому що всі вище описані чинники занадто впливають на репутацію навчального закладу або установи, де навчаються чи працюють студенти, викладачі та науковці. Не так важко в житті дотримуватися академічної доброчесності, тому варто поважати своїх викладачів, педагогів, потрібно цінувати свій час, себе та колег.

Список використаних джерела:

1. Закон України «Про освіту» від 23 травня 1991 року № 1060-ХІІ // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2015. - № 6.- ст.40. [із змінами та доповненнями] [Електронний ресурс] // Верховна Рада України: [сайт]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1060-12>. - Назва з екрана.
2. Сацик В. Академічна доброчесність: міфічна концепція чи дієвий інструмент забезпечення якості вищої освіти? URL: <http://education-ua.org/ua/articles/930-akademichna-dobrochesnist-mifichna-kontseptsiya-chi-dievijinstrument-zabezpechennya-yakosti-vishchoji-osviti>.
3. Тицька Я. Академічна доброчесність та академічна відповідальність у забезпеченні якості освіти [Електронний ресурс] / Я. Тицька. – Режим доступу: <http://www.pgp-journal.kiev.ua/archive/2018/11/37.pdf>

ПОРТРЕТ ІДЕАЛЬНОГО КЕРІВНИКА

*Коршак В.І.
Полтава, Україна*

В сучасному світі розвиток освіти є однією з найважливіших сфер діяльності. Педагогічні працівники в нинішньому часі є одними з найбільш потрібних, тому що освітня сфера постійно активно змінюється та реформується, зокрема виникають інновації в теоретичних та практичних засадах педагогічної діяльності. У цьому контексті варто приділити велику роль керівнику – менеджеру, лідеру, управлінцю який веде свою команду до успіху.

На сьогодні, серед різноманітних реформ, необхідним є забезпечити суспільство висококваліфікованими працівниками, які в свою чергу, будуть забезпечувати суспільство якісними освітніми послугами. Сенс управління, як процесу, важливо розуміти як діяльність керівника, який спроможний відповідати на «зовнішні виклики», об'єднувати команду, сприяти її розвитку та досягненню спільних цілей.

Ідеальний керівник - це не просто людина, яка володіє авторитетом, але й той, хто володіє людськими якостями, навичками стратегічного проектування, системного моделювання, організації ефективних міжособистісних і професійних комунікацій у педагогічному колективі, які роблять його лідером та другом у колективі.

Першою та найголовнішою рисою ідеального керівника є відданість спільній справі та команді. Він має бути відданий ідеї, меті, як і його команда. На мою думку, ідеальний керівник має бути здатний до емпатії, керівник повинен уміти співпереживати. Він вміє слухати свою команду, розуміти проблеми та потреби кожного працівника колективу. Якщо він вміє